

много работа отъ всички, особено отъ тия, които сж призвани да се грижатъ изобщо за културното напредване на страната.

На първо мѣсто стои просвѣтната работа, която се върши отъ единствения днесъ запазенъ идеенъ просвѣтителъ — учителътъ, следъ него идатъ и другитъ представители на интелигенцията. За да извърши успѣшно тази тежка задача, интелигенцията трѣбва преди всичко, сама да се подготви, за да стане истински посрѣдникъ между великитъ постижения на човѣшкия гений и народа. Защото отъ нея се иска широка просвѣтно-творческа дейность срѣдъ една здрава цѣлина. Днешната ни интелигенция е далечъ отъ оная преди години. Тя е въ пленъ на материалистическиятъ стремежи на времето. Нѣкогашниятъ ѝ идеализъмъ е изчезналъ, или, по-право, затрупанъ дълбоко въ душата отъ калнитъ наслойки на настоящата епоха.

На предно мѣсто въ голѣмата ползотворна работа за озонирване на живота и прѣскане повече свѣтлинка въ тъмнитъ низини, стои учителътъ, народниятъ селски учителъ. Той е активниятъ посрѣдникъ между творецъ и колективъ. Неговата чисто учебно-възпитателна работа въ училището надъ малкитъ не го задоволява напълно и поради силата на здравитъ традиции, завещани му отъ миналото, условията, въ които е поставенъ, запазеня идеализъмъ и силно развитото чувство за дългъ и общественостъ, го каратъ да излѣзе отъ рамкитъ на чисто училищнитъ работи и да прѣска семената на култура и просвѣта изъ широката народна нива. Въ тая работа той срѣща не малко прѣчки и затруднения, даже и неприятности. Но това не го отчайва, защото никой другъ, освенъ него, нѣма тѣй беззаветно и съ такова разбиране и вѣщина да извърши тая тежка, по високо-полезна работа за настоящето и бъдещето на страната. По силата на по-високата си интелигентность и въ името на своето предназначение, учителътъ трѣбва да подири и намѣри въ себе си сили и желания да разпрѣсне навредъ дароветъ на нашата духовна съкровищница, да издигне като факелъ горящото си сърдце съ призивъ къмъ миръ, човѣчностъ, правда и красота. Това сж сърдечнитъ идеали на всички отрудени и затова тѣ трѣбва да станатъ знаме и на творци, и на просвѣтители и на всички, които сж извикани да градятъ духовната сграда на страната.

Като никой другъ пжтъ, днесъ учителътъ е поставенъ на изпитание: да трѣгне изъ посочения неравенъ друмъ, или да се върне и загине.

Но той нѣма да измѣни на миналото си, ще поеме пжтя къмъ Голгота; той нѣма да се остави други да го изпреварятъ и заематъ неговото мѣсто. А това именно обстоятелство му налага грижи за все-странната му подготовка, съ огледъ къмъ духовнитъ, морални и материални нужди на времето. Трѣбва му едно широко самообразование, което ще му позволи да се издигне надъ другитъ и ще му спомогне да си създаде свой цѣлостенъ мирогледъ, безъ който той не може и крачка напредъ да направи въ областта на своята работа. Затова, необходимо е учителътъ да мине съ собствени усилия единъ курсъ на проучване всичко по-крупно и по-важно изъ областта на духовната и материална култура.

Така здраво подготвенъ, учителътъ вече трѣбва да излѣзе на широкото поле на общественно-просвѣтната работа и да се впусне съ радостъ и любовъ, къмъ нови и свѣтли хоризонти. Той трѣбва да отпочне една усилена дейность срѣдъ масата. Трѣбва да заговори съ